

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

(„PINCZÉREK LAPJA”)

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéások, pinczérek és kávéházi-segédék érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinzomosterek és pinzomunkások egylete”, a „Budapesti kávéház segéd-egylet”, a „Szatmár-Németi pinzér-egylet”, a „Székesfehérvári pinzér-egylet”, a „Szombathelyi pinzér betegsegélyző-egylet”, a „Győri pinzér-egylet”, a „Révkomáromi vendéglősök- és kávéások ipartársulata”, az „Aradi pinzér-egylet”-nek, a „Szabadkai pinzér-egylet”-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéások-egyesület”-nek, az „Újvidéki szállodások-, vendéglősök- és kávéások ipartársulatának”, a „Miskolci pinzér-egylet”-nek és a „Kassai vendéglősök-, kávéások-, korszmárosok- és pinzérek-egylet”-nek

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:

Egész évre 6.— Félévre 3.—
Háromnegyed év 4.50 Evnegyedre 1.50

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

IV. kerület, Zöldfa-utoza 18. szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Hivatalos rész.

Ihász György és a „Kassai vendéglősök, kávéások, korszmárosok és pinzérek egylete.” A kassai testvéregylet e hó 10-én tartott rendkívüli választmányi ülésén *Kornyiczky György* választmányi tag, lelkes szavak kíséretében a következő indítványt terjesztette elő. 1. Fejezze ki a választmány jegyzőkönyvileg őszinte örömét a „Vendéglősök Lapja” jubileuma felett, valamint elismerését és köszönetét *Ihász György* főszerkesztőnek, Iparunk terén kifejtett munkásságáért. 2. Utasítsa az elnököket, hogy a jubileum napján *Ihász Györgyöt*, az egylet nevében átratlilag, esetleg sürgönyileg üdvözölje. 3. Tekintve, hogy a „Vendéglősök Lapja” már öt év óta az egylet hivatalos közlönye s mint ilyen, az egylet érdekét és ügyeit, mindenkor a legönzetlenebb készséggel szolgálta, határozza el a választmány, hogy a legközelebbi közgyűlésen *Ihász Györgyöt* az egylet disztagijává történendő megválasztásra, ajánlani fogja, elvárván, hogy az egyhangulag elfogadjatik. Az elnökök pedig utasíttassék, hogy az arról szóló diszoklevél az ünnepeltnek, annak idején elküldessék.

A választmány, ez időszertű indítványnak mind a három pontját, nagy lelkesedéssel és egyhangulag elfogadta, s most mára közgyűlésen a sor, hogy az indítvány 3-ik pontja iránt köteleességet teljesítse. Mi részünkről igen örövendük, hogy a kassai szakegyesület, ily szép módon tüntetett kedves szerkesztőnk mellett, de hisz, hát azzal első sorban csak is önmagát tisztelte és becsillt meg! Üdv a derék kassai testvér egyletnek!

Sch. L.

Cseppekből áll a tenger is.

Az Isteni gondviselésnek különös kegye és támogatása kell ahhoz, hogy egy új vállalat kezdeményezése elébe gördülő ezer és ezer féle akadályokat egy emberi erő leküzdeni képes legyen, a vállalata által maga elé tűzött szép, jó és igaz eszméjét magában

őszpontosító, azt felölő munkálkodása gyümölcsözővé válják.

Hogy így van, igen jól tudtam én is akkor, a midőn ezelőtt tíz évvel a „Vendéglősök Lapját” megintoltam, s ezzel szolgálatába léptem azon szemeim előtt lebegett szent ügynek, hogy a vendéglős ipar érdekeit úgy felélel, mint lefelé, tagómassag, a vendéglősök és pinzérek érdekei s jogaiért harcra keljek, s az akkor még valljuk be őszintén szégyen nélkül, hisz nem mi, hanem a körülmények voltak okai a helyzetnek, hogy mondom az akkor még annyira az idegen befolyás alatt állott vendéglős s ezzel rokon ipart, a magyar nemzeti szellemnek megnyerjem. Tudtam jól, hogy a magamra váltalt nehéz munkához az Isteni gondviselés különös kegye s támogatása kell, s ezt kértem is s bízam, hogy e támogatás nem marad el, ha odaadó s kitaró szorgalommal fogunk munkálkodni, s kitűzött czéлом felé haladni.

Reményemben nem csalódtam. Tíz évi fáradságos munkámnak érett gyümölcse fekszik ma már előttem, s midőn annak születésénél, hála ébred keblemben s örömköny lopózik szemembe, nem tehetek másként, mint-hogy hálámat tényekkel is bebizonyítsam.

A szellemi munka, főleg Magyarországon, vajmi ritkán szül anyagi jólétet. En sem kérkedhetem valami fényes anyagi helyzettel, munkám annyit nyújt, a mennyit magam és családom szerény igényei kifejtett munkásságom után, — dicsekvés nélkül mondva, — megérdemel; de nem nyújt annyit, hogy mint lelkemnek hó vágya, anyagi áldozattal mutassam meg hálámat, a felettem örökdő Isteni

gondviselésnek, s az engem támogatótt magyar közönségnek; de mégis lenni akarok, mégis nyilatkozni kíván hálám, s hogy ezt megtehessem, elhatároztam, hogy lapom fennállásának 10 évi évfordulóján egy alapítványt teszsek, a szegény s elnyomorodott vendéglősök, kávéások és pinzérek özvegyei és árva javára.

S ez alapítványt akként teszem, hogy felkérek minden lapomat ismert barátját jelen soraimban az iránt, gyűjtson mindenki előfizetőt olyanokból, a kik eddig lapomat nem járatták, s én ezeknek az új gyűjtött előfizetőknek előfizetési összegét egy egész éven át nem a magam részére fogom felhasználni, hanem a fentebb mondtam czéla fordítani, s az ily pénzeket nem is hozzá, hanem egyenesen a jubileumot rendező bizottsághoz kérem küldetni, mely azt gyümölcsöztetni fogja, hogy szaporodjék, én részemről a munkát és nyomtatást adom hozzá, a mihez a szétküldés fáradsága s ezzel járó nem kis összeget képviselő bélyegilletéket fedezem.

Ha minden barátja lapomnak csak egyetlenegy új előfizetőt szerez is, ez 1000—1200 frtot tesz ki, s ebből már szép alap teremthető, a kitűzött nemese czéla, sőt ha több lesz, megvet-heti alapját a nyugdíjintézetnek is.

Az Örökkevaló Isten áldását kérem e lelkem mélyéből eredő hálanylatkozatomra s barátaim fáradsága igazolni fogja, hogy csekélységéből is lehet nagyot teremteni, mert csak a kezdet nehéz, s a tenger is csak cseppekből áll.

Budapest, 1893. augusztus 15.

Ihász György

a „Vendéglősök Lapja” szerkesztője és kiadója

Adjuk meg mindenkinek a magáét.

Lapunk, mely tíz évi fennállása óta, mindig óta törekedett, hogy azt a mi szép, jó és igaz, kellő méltányásban részesítse, míg ellenben minden hibát, lett legyen az akár nemzetiségünk, — akár a közös szeretett anya, édes hazánk, — akár a társadalom ellenében elkövetve, kiméletlenül ostorozza; csak így fülthetvén be azon hivatását, melyet a társadalom minden laptól, főleg azonban egy szaklaptól mindenkor jogosan, nem csak meg várhat, hanem követelhet is; *lapunk mondjuk az eddig következesen igazolt törekvéséről ma sem tér le s feladatának, sőt kötelességének érzi megemlékezni azon ténnyről, mely a vendéglősök ipartársulatának kebelében, a társulat dicséretére mondva, előtűnik fekszik.*

A vendéglősök ipartársulatánál ugyanis, mint általában tudva van, a bekebelezésük eddigéig magyar német szövegűek voltak.

Az ipartársulat e német szövegű iverk továbbra leendő használatától elállott, s halározatilag kimondván, hogy ezentúl a hivatalos iverk csak magyar szöveggel lesznek használva a meglévő magyar német szövegeket bevonva, megsemmisítette s ezek helyett igen díszesen kiállított magyar szövegű bekebelezési iverket hozott forgalomba.

Tagadhatatlan ugyan, hogy az ipartársulat intézkedését még évek előtt is megette volna, mert ugyan azon indok, mely ma ez intézkedés alapjául szolgál, t. i. a vendéglősök magyar nemzetiségű szelleme évekkel ezelőtt is épp ugy meg volt, mint amint meg van az ma; s így a német szövegű hivatalos okirat létjogosultságát, a multban sem támogatta semmi; de mind a mellett örömmel üdvözöljük az ipartársulat e tényét most is, mert azon meggyőződésben élünk, hogy a hiányokat, habár későn is pótolni jobb, mint soha.

Örömmel üdvözöljük az ipartársulat e tényét, mert ez öröndetes megnyilatkozása annak, hogy Magyarországon a magyar

nemzetiség fölényét a társadalom egyetlen osztályának sem szabad tekinteten kívül hagytna, s így nem szabad azt tennie az ipartársulatoknak s legkevésbé a vendéglősök ipartársulatának, mely legközvetlenebb összekötöttesben áll a nagy magyar közönséggel, a mely méltán megvárja, sőt megköveteli a vendéglősöktől, hogy azok mindenek előtt magyar honpolgárok, s csak másod sorban legyenek üzletemberek.

Örömmel üdvözöljük az ipartársulat e tényét azért is, mert ebben biztosítékát látjuk annak, hogy a *külbefolyás nem fog hatást gyakorolhatni többé e társulatra* s hogy annak hazafias, nemzeties tovább fejlődésében az idegen nyelv nem fog többé gátat képezni s a vendéglős ipartársulat azzá lett, minek lenni kell: magyar, nemzeti szakársulat!

Örömmel üdvözöljük a társulat e tényét még azért is, mert ezzel bebizonyította, hogy nemzetünk ezredéves fennállásának évfordulója alkalmával minden ízében magyarának kíván feltűnni e társulat, hogy igazolja a világnak, miszerint Magyarországon a magyar nemzeti szellemétől át van hatva mindenki, annak hódolnak az egyesek épp ugy, mint a társulatok. melyeknek ösztömögö képezi a magyar egységnek erejét, mely ezredéven át fenntartotta akarát, s fenn fogja tartani a küszöbön álló új ezer év alatt is!

Örömmel üdvözöljük végre e tényét azért, mert az ipartársulat elnöksége az indítványozott és meghozott határozattal fényesen ezáfolta meg azon téves köz-hitet, hogy a magyarországi vendéglősök ipartársulata az idegen elemek felé szit, hogy az beléletében idegen s hogy annak irányja nem nemzeti, hanem germanizáló; *fényesen megczáfolta e téves közhitet akkor, midőn nem csak beléletének első és fő lüktető erét, — a társulat bekebelezési iverit tette magyar szövegűvé, hanem tagjainak példát mutat e által, hogy a magyar vendéglősök semminek másnak alá nem szabad, csak magyarnak.*

Midőn minden tartózkodás nélkül kifejezést adunk ez örömnünknek s ez által megadjuk mindenkinek a magáét, s elismeréssel adózunk az ipartársulatnak, nem mulasztjuk el felemlíteni, hogy a határozat hozatalának megelégsében nagy érdeme van a vendéglősök magyarosító társulatának, amely ma már szünetelteti működését, s azt teheti is, mert az eredmény, melylyőrt a küzdőterre lépett, el van érve, s a diadal kivívása után a győztes had is le szokta tenni fegyverét!

Fogadja az ipartársulat elnöksége legmelegebb elismerésünket e tényért, mely elismerésért az érdem koszoruját nem csak lapunk, hanem az összes nemzet nyújtja nekik, s rósziunkról legyen szabad e sorokat csak kívánatunkkal fejozni be, hogy: „Viruljon, virágozzék a magyar vendéglősök ipartársulata, hogy halhatos munkájával, tagjainak javára, a nemzetiség emelésére s hazánk felvirulására miközdhessék, s beteljesedjék a költő jóslata: „Hass, akkoss, gyarapis s a haza fényre derül!” A szerkesztőség.

A szakácsok és pinczerek.

Pinczér — mily semmi szó, hozzá mily lealacsonyított s mily semmit jelentő — ez a pinczér a közönség szemébe, hogy miért s kinek vagy minek a révén jutottunk ezekhez a czimekhez azt minden pinczér (t. i. kinek hivatala) tudja. De bátran ringathatjuk magunkat a jövő ama reményében, hogy az a mámoros közönség egyszer valóban kijozanodik s be fogja látni, hogy az iparosok között csakugyan az első hely illet meg, és mintilyeneknek joguk lesz bátran azt a helye köv telni a társadalomban mely minket pinczéreket mint iparosokat megillet.

Hagyjuk azt a közönséget mely-e mámorában vajdik mert utóvégre mégis csak egyszer kiheveri e nyavaláját addig is „Jó éj Pantalón ur!”

A közönséggel röviden végeztem mert tulajdonképen nem azokról akarok szólni, hanem

A „Vendéglősök Lapja“ tárczája.

Vendéglős leánya.

Regőny az életből.

A „Vendéglősök Lapja“ számára írta: Székely Zoltán, főpinczér.
(6. folytatás).

— Megtalálom szent vallásomban való megnyugvásomban, — felelt ismét a leány, — hisz ti, kedves szüleim tanítottatok arra, hogy a vallási megnyugvás, megcsendesíti a szív fájdalmait, enyhíti a lélek gyötrelmeit — s én vallásos vagyok, hiszem a vallás meg fogja adni lelkem nyugalmát is. — De minek is beszélünk erről, — tette utána a leány, pár percnyi szünet mulva, — hisz ti kedves szüleim épek, örösek és egészségesek vagytok s az ég meg fogja tartani nekem, számodra, az én szeretett szüleit, sokáig s nem leszek magamra hagyatva.

— Sokáig! Ismétlé az apa, — meglehet gyermekek, hogy az ég kegyelme még néhány évig megengedi gondoskodnunk rólad; te tudod, hogy az ember életének határa van s hogy örökké csak maga az Isten él; ember aki született, meg is hal s így nem kell elbiznod magad; lehet ma

lehet egy év mulva, lehet egy pár évtized mulva fogyni azt hagyni, azt nem tudjuk; de azt tudjuk, hogy itt fogunk hagyni s akkor, akkor mi történik veled gyermekem?

— Arról majd akkor fogunk gondoskodni jó atyám, most nincs ok arra, hogy erről gondoskodjunk; maradjunk meg egymás mellett, egymás között, mint voltunk eddig, szeretve egymást s találjuk fel a boldogságot önmagunkban s ne keressük azt magunkon kívül, én mint eddig ezentúl is szerető gyermek maradok s körlek maradjatok ti is oly szerető szüleim nekem, mint voltatok születésem első perczeitől, a mai napig; — s e szavaknál megeskölte atya mindkét kezét.

A helyett hogy az apa törté volna, vagy lágyított volna meg leánya kőblét, ez tette ellágyulttá az apai szívet s az apa nem tudott szólni, megélelte szeretett gyermekét, szívére szorította, forró esőket nyomott annak szép homlokára s távozott kizöldvén nejevel hogy az apai szóra épp oly hajthatatlan maradt, mint aminőnek az anyai tanácsokkal szemben mutatta magát.

És a szülők egyszerre mondták ki a szót: — Várjunk. —

— Igen várjunk, ismétlé az apa, az idő meg fogja hozni azt, amit mi előidézni nem tudunk, a leány szíve oly rejtély, a

melybe behatolni még a lógszeretőbb anyai s apai lélek sem képes; várjunk, én hiszem, hogy Livia szívében is meg fog nyilatkozni a szerelem első tavasza, ha ma nem, később el fog jönni bizonyosan. —

— Teljesen osztom nézettedet kedves férjem, — folytató a nő; én is meg vagyok győződve, hogy a szerelem érzete fel fog kelni Liviának szívében, csak megjelenjék annak tárgya, csak alakot öltösn képzelőten képe, meg fog dobbanni a szív s mindnyájunk öröme ő maga fogja kiánni férjhez menetelőzh való belegyőzöcsünket.

Az apa és anya meg nyugodtak, s vártak türelemmel várták, mikor fog leányuknál a szív tavassza felvirágozni, várták nyugodtan.

* * *

Mintfog három hónappal később, az anya észre vette, hogy Livia ablakánál ülve, közben közimunkájával, nem dolgozik, hanem elmerítve tekint ki az ablakon, szótlanul, némán, mint a kinek nagy gondjai vannak.

Az aggodó anya oda lépett, megismogatta leánya homlokát, s gyöngöden kérde! — min gondolkozol kedves gyermekem?

Livia, mint akit tetten értek, megráz-

szólni fogok és jogom van szólni a velünk egy üzletbe működő szakácsokról avagy schefekről. *)

A pinczérektől mint tudva van okvetlen megkívánunk egy más iparosnál több műveltséget, finomságot és ezzel okvetlen járó több nyelvismeretet, ennek minden pinczérnek ha csak némileg is ma már eleget kell tenni.

Már most térjünk át a tárgyra :

A velünk egy üzletben alkalmazott szakácsok vagy mondjuk schef urak okvetlen megkívánják, hogy irántok tisztelettel viseltessek az illető pinczérék, és ez a kívánságok mint az üzletben a főnök után talán első személyek (ahogy vesszük) okvetlen helyes és jogos, már most ha az a szakács a pinczérsemlyeztetől okvetlen megkívánja, hogy iránta tisztelettel legyünk, mi, pinczérék, mint iparosok, okvetlen szintén *feltétlenül tisztelettel kívánunk az illető szakács vagy schef úrtól.*

Sajnos! — de nem úgy van legtöbb helyen, mint ezt mi pinczérék tapasztalatból látjuk és érezzük. Vissza élnék a mi kúchen schéffeink a pinczérék tiszteletével, mert ő azt tartja, ha szakács is, de mégis ur, mert ő Herr schéf, a pinczér pedig nem egyéb, mint a vendég borralójával fizetett szolgál.

Tisztelet szakács urak! Nem érdemlünk önöktől több tiszteletet? Dehogyan nem, vegyünk csak egy esetet, már t. i. olyant, a mi legtöbbször elő szokott fordulni: valami nem olyan puha, tehát nem is olyan szafos ételt kap a vendég, a milyent megrendelt, daczára annak, hogy a pinczér volt oly figyelmes és a vendég akaratát teljesíteni akarta, úgy rendelte meg az ételt, a hogy a vendég kívánta. Már most ki a hibás?

Első ízben talán a pinczér (legalább úgy szokott lenni, aki sem nem főzte, sem nem sütötte, hanem csak megrendelte és felszol-

*) Z. K. szakács urat soraimmal nem kívánom érinteni, amennyiben a pinczérékkel való bánásmódja kifogástalan. Kivéve kisebb incidenseket, melyeket felemlít magának.

gálta) így véli azt minden vendég, mert ő csak a pinczérrel beszél.

Pedig mi üzletemberek jól tudjuk, hogy talán az a pinczér a legkevésbé a hibás, de a vendég előtt az ilyen védekezés csak nevetéssé válik és a szakácsra háritani a bajt annyit tesz, mint a konyhára határozottan állítani, hogy rossz és ha a pinczér maga mondja azt, a ki őt alkalmazva van, a vendég természetesen elmarad, már most, hogy ez meg ne történjék, a pinczér kénytelen magát kilyáltani bűnbaknak és még nincs kizárva, hogy nem-e lesznek ennek más következményei a főnök részéről, mert hát bizony egy főnök sem örül, ha a vendégei elmaradnak.

Tisztelet szakács urak okulhatnak egy kicsit, megtanulhatnak az önökkel érintkező pinczérsemlyeztetet megbecsülni, mert mily gyakran van gazdája és még többször a vendégek előtt arra utalva, hogy saját becsülete felaldozása által az üzlet érdekében a szakács reputációját megmentse.

Az üzlet érdeke is okvetlen megkívánja, hogy az alkalmazottak között, akár szakács avagy csak pinczér egyelőre legyen, mert ha talán szakács akár a más konyha személyzet áskálódása a pinczérekre nem csak az egyesekre, hanem az egész üzlet rovására lehet!

Tisztelet főnök urak! Segítsenek ezen a bajokon, mert ezekkel szemben a pinczérék tehetetlenek, mert ha felszólal is az ily üzleti brutalitások ellen, legtöbbnyire saját rovására teszi, amit pedig ha ki akar kerülni, így nincs más hátra, mint lenyelni e keserű cseppeket.

Pedig milyen könnyen kikerülhető volna ez, a főnök uraknak csak egy-két szavukba kerülne a szakács urakat felvilágosítani (: t. i. ha már maguktól nem akarják ezt megérteni, mint, hogy ezt eddig nem is igen tették egy pár magyar szakács kivételével, kik a pinczér iránti tisztelet ép úgy elismerik, mint a hogy magok is a pinczéréktől megkövetelik :) hogy a pinczérék iránt igen is kötelesek tisztelettel lenni, ha a magok érdekében nem is — de az üzlet érdeke okvetlen megkívánja — akár

a szarka, akár a farka, a szakácsoknak, mint a pinczérék fölött álló személyek, a pinczérék mint iparosok kell, *hogy egymás iránt tisztelettel viseltessek különösen az üzletben, mert ennek érdeke kívánja, hogy az alkalmazottak között egyetértés legyen!*

Gyulai Gaál Sándor.

~~~~~

Éder Antal.

a Császárfürdő vendéglő bérelője.

Lapunk mai számában ismét egy kiváló fiatal szakértünk arcképét mutatjuk be olvasóinknak. Éder Antal a császárfürdő vendéglőjének bérelője született Budapesten 1860-ban, édes atyja Éder György hirnevés fővárosi köz- és váltó ügyvéd volt, a ki mindent elkövetett hogy fiából hasznos honpolgár és kiváló szakember lehessen. Miután a gyermeket hajlamai a vendéglősi pályára vonták, atyja pinczérnek adta és mint ilyent szakszerűen

codott, elpirult s halkan suttogá, megcsókolva anyja kezét; — semit, sem gondolkozom jó anyám, csak abban hagytam munkámat, s kissé ki néztem az utczára. Elhitte-e az anyja e mentegődzést vagy sem, azt nem mondhatjuk meg, de anyi bizonyos, hogy e jelenséget közlé az apával, s mint kettőn nagy figyelemel kisírték a leány minden mozdulatát.

Nem egyszer találta az anyja leányát elmerülve, nem egyszer hallotta a szüzi kebelből felszakadó sohajt, nem egyszer volt véletlenül szemtanuja, hogy Livia ajkán mosoly ült, míg szemében könyek csillogtak, s éjjelenként nem egyszer történt meg, hogy az alvó leány álmában beszélt anélkül azonban, hogy az anyja a szavakat kihelhette volna, s ha ébredt, oly fáradt, oly kimerültnék látszott lenni, mintha nehéz küzdelem teljes éjjel virasztott volna át, pedig egész éjjelen át aludt.

A gondos anyja szíve érzékenyülte de nem aggdótt, tudta, — mert az anyai szív érez, az anyja szemei belátnak a szív rejtekébe, — tudta, hogy leányának változása, nem lehet más, mint az érzelem, mely felébredt.

Nem akarta egyenesen elárulni gyanuját leánya előtt, de gondosan puhatalóznai kezdett: — gyermekem, te sokat változ-

tál pár hó alatt, elmerült, gondolkozová llett, önkéntelen sohajok törnek ki kebelből, te titkot rejtegetsz előttünk; mi bánt, mi zavar, szólj, mond meg anyádnak, hisz tudod, hogy a leány legheibebb barátnéja: az anyja.

— Nincs semmi bajom jó anyám, — felelt Livia röviden.

— Hogy testi baj nemeit tudom, látom gyermekem, — de látom azt is s tudom, habár nem is mondod, hogy a te lelkedet érintet valami, mond el, közöld velem titkodat.

— Jó anyám, nekem nincs titkom, felelt ismét Livia; de arczának pirja elárulta, hogy az anyja gyanuja alapos.

Antonia asszony tudni akarta a valót, s egyenesen a szavakat intézte Liviához: — gyermekem, te szív bajban szenvedsz, te szerelmes vagy!

Mint a villám csapás hatolt o szó Liviára, képtelen volt egy hangot is adni, oda borult anyja keblére s zokogott, az anyja tudta, hogy a titkot eltalálta.

— Légy nyugodt gyermekem, a szerelmem Isten adománya, — légy nyugodt.

Az anyja még az nap közölte az apával a szerencsés hírt, hogy leányuk szerelmes, s az ő vágyuk teljesülni fog.

IV.

Főnök és főpincér.

Az apa és anyja abban állapodtak meg, hogy egyelőre nem fogják leányukat kéréseikkel zavarni, bevarják, míg ő maga fog nyilatkozni, hogy ki az a férfi, aki felkölté ifju szívében az első érzelmet.

Vártak, de Livia nem nyilatkozott, elmult egy hét, két hét, Livia elő nem hozta szíve ügyét.

Az anyja sokalta a dolgot, megtette az első lépést, oda ültette maga mellé szeretett gyermekét s kezébe véve annak szép kezeit, a végtelen anyai szeretetből vissza sugárzó tekintettel nézett leánya ábrándos szemei közé s szolt: — Livia, kedves gyermekem, hogy szived titkát már tudom azt anyai szeretetted fejtsé meg előttem; de amit én e titokból tudok, még csak fele a valónak, tudnom kell azt is, ki az a ki felkölté szívedben az első érzést?

Livia nem felelt, hanem zokogni kezdett.

Az anyja keblére ölelte gyermekének szép fejét, megcsókolta homlokát, s a legbensőbb gyöngédséggel folytató puhatalózásait.

(Folytatás köv.)

képezte. Éder Antal számos éveig volt az „Angol királynő” főpincére, a mely elsőrangú szállodában bő alkalma nyílt tapasztalatokat szerezni és magát minden téren művelni, mert számtalanszor megtörtént hogy koronás főkel kellett érintkeznie, így szolgálta ő ki az angol trónörökös is, mikor ez Budapesten időzött, valamint a perza sachtal és Milán szerb királyt is. Éder számotlan európai nyelvet beszél, így angolul, franciául, de azért testestől lelkestől magyar és egyik disze a budapesti vendéglős karnak. Tavaly a Lukácsfürdőt vette át, de ennek a forgalma az ő működése terének nagyon szűk volt, ezért is a Császárfürdőt bérelte ki és azt oly magas színvonalra emelte, hogy a Lukács-fürdő sokban elenyészik mellette és mindenki csak dicsérőleg említi ugy konyháját mint kávéházát is.

KÉSZÜLŐDESEK.

(A vasuti vendéglősök országos értekezletéhez.)

Avasuti vendéglősök országos értekezlete f. évi szeptember hó 4-én leend megtartva a „József főherczeg” szállodában Budapest, Kerepesi-út 79. Az értekezlet után este 8 órakor veszi kezdetét a „Vendéglősök Lapja” 10 éves fennállásának emlékére rendezendő diszvasora a városligeti „Hermina kert” volt (Klemens) féle vendéglő dísztermében. Egy teríték ára 2 frt. mely összeg a banketten résztvenni kívánók által f. hó 28-ig bezárólag **Sziklay Sándor** úrhoz a József-főherczeg szálloda tulajdonosához beküldendő.

Királyháza, 1893. aug. 10.

Igen tisztelt lhász úr!

Becses lapjában közléte té felhívására melyben felhívja az összes vasuti vendéglősöket szeptember hó 4-én tartandó összejövetelre, ezennel tisztelettel jelentkezem és kérem engem az összejövetelre vonatkozólag illetékes helyen bejelenteni.

Egyidejűleg van szerencsém a banketten nézve meghatározott 2 frotot beküldeni.

Tiszteelője

Vörös János

vasuti-vendéglős.

N. Várad, aug. 9. 1893.

Tekintetes lhász György urnak

Budapesten.

A vasuti vendéglősök részéről f. évi szeptember hó 4-én Budapesten tartandó országos értekezlet alkalmából megindult mozgalom és szaktársak érdeklődésének érvényesítése tisztelettel alólírotnak is rég óhajtott kívánsága levén, ennek kifejezést adandó az országos értekezlet előtt jóval lesznek bátor Tekinteteséged országosan elismert ügybuzgóságát igénybe venni azon okból, hogy miután a nvárad vasuti vendéglőt illetőleg, talán a többi szaktársaktól eltérő specialis és az itteni viszonyokhoz alkalmazott nézeteim lennének, ezeket írásba foglalva megküldendém. *Legyen kegyes azt illetékes helyen nevémben*

és személyemben előterjeszteni. Sajnálom, — több idő óta tartó gyengékedésem nem engedheti meg a személyes részvételt azon országos értekezleten, mely e szakban tudtommal az első lesz, ahol az egyedül illetékes szakközegek tapasztalataikat és sérelmeiket előterjeszthetik és remélem is nem minden eredmény nélkül, mert itt az ideje már hogy a kormány által semmi kedvezményben nem részesített vasuti vendéglősök érdekében törjenék valami.

Nagybecsű érdeklődését és befolyását érdekében is kéve addig is, míg pár nap alatt bátor lesznek fent jelzett sérelmeimet és nézeteimet írásban előterjeszthetik, melynek illetékes helyén lehető érvényt keresni méltóztatssék.

Hazaftúim kiváló tisztelettel maradtam

alázatos szolgálja

Kriszta Mátyas

vasuti-vendéglős.

Igen tisztelt Szerkesztő úr!

Ezennel batorokodom b. tudomására adni, hogy folyó év szeptember 4-én a v. vendéglősök országos értekezletén személyesen részt venni fogok, azt hiszem, bejelentéssel nem késsem meg.

Csáp 1893. augusztus 11.

tisztelettel

Garái Ignác

vasuti vendéglős.

Kedves Gyuri barátom!

Tudatom veled, hogy folyó év szeptember 4-én a vasuti vendéglősök országos értekezletén személyesen részt fogok venni. Kérlek tudasd velem, hogy elég-e ezen pár sor a bejelentésre.

Bátyú 1893. aug. 11.

tiszteelő barátod

Mezei Mór

vasuti vendéglős.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A vasuti vendéglősök érdekeit képviselő becses lapjából értesültem, hogy f. évi szept. hó 4-én a vasuti vendéglősök értekezlet tartanak s ügyüket, bajukat megbeszélve, sérelmeiket összegezve bizottságot is küldenek a magas ministeriumhoz, hogy itt orvoslást kérjen ezen bizottság a sérelmekre; legfőbb sérelemnek tartják a gyorsvonatoknál felállított étkező kocsik intézményét, a bérmagasságot stb.

Nekem ugyan még eddig az elsőből nem jutott ki; a másodikban azonban — különösen az indirekt béremlést értem — igenis kijutott; mert a direkt fizetett bér, bár a régi, bér hatszorosát is meghaladja, — ezt, mint a Vendéglősök Lapja aug. 1. számában Veress Károly ur igen figyelemre méltó cikkében olvasható — magunk ajánlván fel, erről panaszkodni is felesleges levén; *ezáltal csupán a kisebb vasuti vendéglősök keserves bajainak, sérelmeinek orvoslására óhajtom a szept. 4-iki értekezlet becses figyelmét e sorok által felhívni.*

I. Az étkező-kocsik létesítése a mennyire érinti a nagyobb vasuti vendéglősök érdekeit, olyan nagyon érinti a kisebb vasuti vendéglősök érdekeit a konkurreneciából kifolyólag a vasuti vendéglőkkel szemben, vagy azok között közelében felállított butytkák, csapszék-ek, stb. a konkurreneci folytán a közönség nagy része ezeket a diszes (?) korcsmákat keresvén fel, csaknem biztos keresetüktől is elesünk, ezek megrendszabályozása esetleg eltörlése által nekünk, kisebb vasuti vendéglősöknek némileg enyhítené a magas ministerium már-már elviselhetlenné vált sorsunkat.

2. Még ennél is életbevédőbb ránk nézve a bevásárlási könyv kedvezményének életbe léptetése, különösen az olyanokat értem, mint pl. én is vagyok, ki a legközelebbi piactól, S.-A.-Ujhelytől 122 kilomterre lakom. Ezelőtt tudvalevőleg a nagyobb piactoktól távol lakó vendéglősök havonként kétszer ingyen utazhattak a vasuton élelmiszerek bevásárlása céljából a legközelebbi piacczal bíró városba; most azonban ezen keresetlőt elvesze, keresményünk nagy része utiköltségekre megy fel; s az uti költségeket számbavéve, ritkában mehetünk élelmi czikkeket bevásárolni személyesen, a megbizottak által való vásároltatás hátrányait leírni pedig meg sem kíséreltem; de annyit még is megjegyezek, hogy az ily módon beszerzett élelmi czikkek, míg egyszerű a tényleges ár duplájába kerülnek, más részelt milderé valók, csak arra nem, hogy általuk a közönség igényeinek megfeleljünk.

Továbbá, ha személyesen vásárolunk be, többet veszünk egyszerre, mint különben venni, kicsiny forgalom mellett nyakunkra romlik; ha meg a kis forgalomra való tekintetből kevesebbet szerzünk be, — a pokolban is esvén néha vásár, — épen ekkor nincs készletünk, mikor arra legnagyobb szükségünk lenne. Ezek az igaz okai a kisebb vasuti vendéglősök ellen emelt panaszoknak is.

Mint hogy a nagy távolság miatt én nem igen jelenhetek meg a szept. 4-iki értekezleten, e sorok által hívom fel a mélyen tisztelt értekezlet becses figyelmét, a piacczal bíró nagyobb városoktól távol lakó vasuti vendéglősök sérelmeire, panaszaira, méltóztassanak ezt is figyelemre méltítani s a memorandum pontjai közé ezeket is bevenni.

Méltóztatssék elhinni, hogy e kicsinynek látszó bajok és sérelmek orvoslásával a kis vendéglősök nyernének annyit, mint a mennyit a nagyobb vasuti vendéglősök az étkező kocsik intézményének beszüntetésével nyernének, kiknek belátom, nagyobb bért fizetvén, nagyobb keresetet kell biztosítani s így kérésük igaz is méltányosságban alapszik.

Ügyinket, bajunkat, sérelmeinket a mélyen tisztelt értekezlet különös figyelmébe ajánlván

tisztelettel vagyok

Mező-Laborczon, 1893. aug. 7-én.

alázatos szolgálja

Grosz Márk, vasuti vendéglős.

Lapunk jubileumához.

A következő leveleket vettük:

T. Szaktársak!

A „Vendéglősök Lapja” legutóbbi számában közléte „Nyilít levél a szaktársakhoz” című közleményemhez még néhány szavam van, melyre batorokodom becses figyelmüket felhívni. Ugyanis midőn a jubilálandó szerkesztő érdemeit elvitatlanul elismerésben kell, hogy feltétlen részeltessük, ki kell emelnem, hogy a múlt években történt a vendéglősök magyarító társasága összejutalei alkalmával előfordult téves személyes dolgok, a mikből t. I. házas barátomat is érintené valami, azt most teljesen hatályon kívül helyezni kérem.

Ezen ünnepély fényes sikere előérésem engem nem vezérel semmi más, mint egy tiszta meggyőződés, a melyet legfőképp onnémeritem, hogy ha bár sok kellemetlen megt próbáltatásokon ment is keresztül fent nevé-

zett barátom, de azért a főcélt a magyarosítást soha nem létesztette el szem elől már pedig egy ily hosszú kitartó 10 év alatt sok apróbb nagyobb dolgok meg zavarhatták fejét, de hogy ő a céltől el nem tért, — ez egy minden jó hazafi előtt kell, hogy mindenkorra s különösen ama nagy napon ki-válólóg elismertésék.

Mely tulajdonsága (s mást mindent hátrébe szorítva) elég legyen ahhoz minden nemesen érv szaktársam előtt, hogy jubileumához érdemileg hozzá járuljon. Mutassuk meg hogy magyarok vagyunk és elismerésben tudjuk részeltetni a jó hazafit ki ügyünket szívén hordja.

Budapest 1893. augusztus 14.

Hazaifias üdvözlettel
Kovács Imre
Budapest, eszmő-úri ut. 17.

Tek. Ihász György urnak, Budapesten.

A „Vendéglősök Lapja“ 10 éves jubileuma alkalmából jövő hó 4-én tartandó diszvacsorára bátorodom én-uttal, helybeli szabad. sörpezsgő-gyá-romból eredő 1 láda = 50 palaczk sörpezsgőt tisztelettel felajánlani, melynek szíves elfogadását kérem.

Szeged, 1893. augusztus hó 2-án.

Megkülönböztetett tisztelettel
Rónay János.
Dreher A. sórraktárosa Szegeden.

T. Ihász György urnak.
Üdvözöllek kedves jó barátom!

E pillanatban, midőn leülök e sorokat hozzád intézni, érzem, mennyire eltöltik szívemet a legkülönfélébb érzelmek; mint midőn a pataknak rég elzart zsilipjét hirtelen megnyitják s a visszartartott hullámok özöne zudul alá, úgy tör elő az én nemes szívemből kedves barátimmal az érzelmek egész tömött raja; és mégis, hogy kifejezést akarok ez érzelmeknek adni, a toll tehetetlenül áll kezemben, szót alig talállok, sokat, mindent szeretnék egy kifejezésbe szorítani, egy szót akarnék lelni, a melyben benne legyen mind az az érzelem, a mely most az én szívemet elfogja; egy szót szeretnék találni, mint szeretlek én téged, mely kifejezze, mily forró hálát érzek én irántad sok jó tetteidért, mennyire méltányolom és felfogom azt a szünetlen fáradozást, önfeláldozó munkásságot; ilyen egy szó nincs. Sok száz pedig ezt ki nem fejezi.

Ma tíz éves jubileumod drága évfordulóját ünnepeled otthon drága családod körében, a távolból szinte látni vélem, mint sereglenek körülled azok, az Arpád véreből szétszórt maroknyi magyarok, hogy fejedre az ég minden jó kívánságát lekönnyörögiék.

Hadd legyen, habár csak szellemileg is köztük, hogy vagyüljön, habár csak papíron is az én könnyőgémem is övök között kedves barátaimmal együttessen érezze. Aldjon meg az Isten jóléttel és szerencsével, lelj nagy örömet a te legfőbb kincseidben, ezt kívánjuk mi mindanyian, hogy a mennyi tölünk szívből erred, ez utolsójt teljesedjék is, te pedig továbbra is tartsd meg fáradozhatatlanságodat addigi bőles munkáidban, hogy majd az arany jubileumodon elmondhassuk : „All Buda, él Ihász György még!“, Mennyire fájlalhatni, mint büszkélkedik

ez a sok idegen elem, a mi kincses szakmánkba t., de légy te erős és győzd le mind ezt a magyarlátot, akik alázatos hízlegésük által befészkelik magukat a mi főnökeink közé, a mi által sok becsületben megöszült agg pinézserjeink árvai kezoiból kiviszik a kenyeret. Változtasd a talánt mihamarabb bizonyosságá s vigasztald meg jó híreikkel most mélyen megszoromodott

Magyarország minden Pinézér Egyletének nagyra becsült híveit.

Köszeg-Szombathely, 1893. évi augusztus hó 4-én.

Szerető barátod;
Nemeskéry Sealy Antal
szakács.

Csak előre.

Azon előtörötökkévé mellett, mely szorint állítólag bekövetkezett az idő a mikor az italmérsi illeték, mely a vendéglősök és kávéosok vállait nyomja, a szoros értelemben vett törvényes mértéknek kell hogy megfeleljen akár kibírjuk azt akár nem, a komáromi vend. és kávéosok ipartársulata oly képen velt saját és jól fel-fogott közérdeket is szemé előtt tartva, előre törni, miszerint a nm. m. kir. miniszterelnök mint pénzügyi kormányhoz tiszteletteljes folyamodvánnyal járult, hogy távolítsa el tőle mint jó atya azon keserű poharat, mely szerint több mint 100 vendéglős és kosermáros mindegyike a felállított osztályok szerint 40. 50. és 75. frtot évenként italmérsi illeték fejében fizetni köteles. Várjuk is a viszonyainkat nem rózsávegen át néző eljáró közegek működése eredményét azon biztos reményben, hogy a hegyek nem fognak ereret szülni.

Előretörökvésünk más irányban is jelentkezik. Minden áron akarnánk az üzleteinkhez tartozó segédök és pinézserk kívánságához képest is az új törvénynek megfelelő betegsegélyző pénztárt fenntartani, illetve az eddigit átalakítani, de mert kétszáz tagot Komáromban az italmérek testülete összehozni nem tud, és legfőbb helyre tett e részbeni feltéjesztések kellő viszhangra nem akadtak, ugy hogy pinézserink főnökeikkel együtt további intézkedésig a ker. betegsegélyző pénztár tagjai között is helyet foglalni kénytelenek.

Igaz hogy szaporodunk, mert a szomszéd vidék italmérsi is látják elérkezettnek az időt, jobban mint valaha, a szükséges összetartás és tömörülésre, ugy hogy a szomszéd vasuti vendéglősök is a közös ügy pártolása szempontjából a komáromi italmérek társulatához csatlakoztak.

Tehát előre haladtunk mégis, bár hátramoszditóink is voltak és azért marad jelszavunknak a „csak előre“ mert meggyőződésünk, hogy „in hoc signo vinces“, mint a régiek mondták vagyis „ez a jel lesz győzelmiünk.“ Azért igen nagyon rokonszenvezünk azon kartársakkal, kik a mindig előre törő Vendéglősök lapja szerint előkészületeket tesznek a vasuti vendéglősök országos értekezletére mely összejön f. é. szeptember 4-én Budapesten megünnepelendő Ihász Gy. a Vendéglősök lapja szerkesztője és barátunk 10 éves jubileumával, — mert ezen mozgalmak sem jelen-tenek mást mint „csak előre“ biztató jelszavunknak elégtétel adását, és jelentik

azt, hogy voltak, vannak és lesznek kik ha kell önfeláldozás szülte erény hatalmával a jót, a szélszerűt és a közmegelégedést teremteni képes, ezélok fel vezető eszközöket felkarolni készek. *Indítványunk volna Ihász György urat, mint fáradozhatatlan munkást és önfeláldozónak párosult közejora törekvő lelket a legjelebb hoi fiaik egyikét — az italmérek társulata s a pinézér egyletek magyar állam-essze szellemében reformatorát, az ősszes vendéglős, szállodás, kávéosok és pinézser-társulatok dísztagjával megválasztani egy aranytollal és szende jó és kedves hitestársát arany koszorúval meglepni hogy a költő szavaival büszkén felkiálthassuk:*

Van egy férfi ki utókor
Nem felejteth el soha
„Vendéglősök kávéosoknak
Ő valdri rokona
Értök fáradt munkálódott
Légyen hát örökké áldott!“

Többek nevében
Boór József (Komáromban.)

A nyálánkságokról.

Művelődéstörténelmi adatok.

Közi: Schalkház Lipót.
(8-ik folytatás.)

Hogy pedig ez adatok mennyire felelnek meg a valóságnak, legjobban bizonyítja az, hogy egymaga Dayve, ki az akkori vesz-s élelmérsi bizottság által hivatalosan városi patkányfogónak nevezettet ki, hivatalos kimutatás szerint 12.500 patkányt szolgáltatott — a haza oltárára! Egyidejűleg megjegyzendő, hogy a párisi csatornáknában élő patkánnyal, ugy erő, mint suly tekintetében, a világ egy patkánya sem állja ki a versenyt, mert egy ily patkány rendes sulya 400—600 gramm. Azon párisiak, kik sz 1870. évi nyomorúságos időket végig szenvedték, hosa is szentül erősitik, hogy a patkányok musta nagyon jó, sőt teletesebb a házinyul húsnál, csakhogy már ezt a mai párisi gourmandok nem igen akarják elhinni!

Mi nekünk magyaroknak is megvan a magunk külön nemzeti edeledünk, mint például: a paprika, paprikás, paprikás-szalona, halászlé, korbelyleves, csikelyes, rántott béka, töltékpósta, főzött és pirított kukorica, görög dinnye, valamint a tejfellel főzött vastag ételek stb. mind meg anny i zletos étel, de melyeknek láttára a sok tudákos és pápaszemes „Mayer“, ugyancsak fejesóvalva összejutné ké kezét.

S ily továbbá — mint látjuk — minden europai nemzetnek meg van a maga sajátos, nemzeti edelede. Az ólelmi ezikke — mint azt már emlittetem — általánosságban majdnem mind ugyanazok, csak az elkészítés módjában különböznek egymástól. A mi nekünk itt, ugy elkészítve kitünően izlik, azt azok még csak a megköstölásra sem érdemesitik s viszont mi sem vagyunk különbek amazok ételénél. A franciaiz, angol, német, lengyel, sőt nagy részben az orosz is, minden husát rostélyon vagy nyáron süti s ahhoz kizárólag a vaját — angliában marhazsirt — használ; a főtt husat már kevésbé ismerik. Ausztria és Magyarország lakosainál ép az ellenkezőjét tapasztaljuk: a főtt hús egy ebédnél sem hiányzik s a peccenyókat sült-csökné sütik, melyhez kizárólag disznózsirt használnak. Régente Magyarországnban is min-

den háznál szokásban volt a nyárson és rostélyon való sütés, azonban Ausztriával történt szoros összeköttetésük folytán, még abban is megromlott ízlésünk (még pedig nem is 30, hanem 70 %-kal!) a szokások szokásait majmolvá, a jó régieket elvetettük. Olasz, Spanyol, Görög és jó részt Törökországban is, a peccsenyűsítéshez túlnyomólag olajat vagy olivá-zsirt használnak.

Igy vagyunk az ételek feltalálásának sorrendjével. Párisban a sárga dinnye, melyet mi itt az ebéd végén eszük, mint hors-d'oeuvre, a leves előtt tálatatik fel ott, ső, és bors kíséretében. Ugyazintó né-mely helyütt szokásban van ott, a levest nem az ebéd elején, hanem annak befejeztével felszolgálnak. De hisz itt is Magyarországon tapasztalhatjuk, hogy sok uri háznál a szárnyas peccsenyűt mindig egy édes tészta előzi meg s a szárnyas peccsenye a tulajdonképeni ebéd befejeztését jelenti.

Ha tehát most e szemlék eredményét összegezzük, ama megdönthetetlen következtésre fogunk jutni, hogy az angol Muray-nek teljesen igazza van a midőn az emésztésről írt könyvében kimutatja: hogy az ember mindent megessik, a mi a földön, vízben, levegőben tenyészik, nő és él! De még Muray-nek emez állítása is eltörpült ama híres francia szakács vakmerő demonstrációja ellenében, ki fogadásból egy inyenckezből álló uri társaságnak: ócska lőszerszámból és téli eszimból élvezetes csamegét készített. A bőrt először is apró darabokra vágta s néhány hétig erős, szintén folyton megújított bouillonba főzte; majd apró, finom szelvényekre vágdván, erős burgundi mártással felfalálta. Mondják, hogy e „különlegesség”, szerfelett izlett az inyenckeznek. Sokan adomának tartják ezt; lehet hogy az; de de végtére is nem lehetetlen! — egy francia szakács becsvágyától ilyesmi is kiteliki! Sőt mindezt még „kis miska” ha meggon-doljuk, hogy van már most oly ember is, ki *követ, tit meg gombot* eszik. E sajátság „gourmandismusra” vonatkozólag egy bécsi lapban a következő érdekes hírt volt alkalman olvashatni a legutóbbi napokban: „Hernalsban sajátságos művészetet gyakorol egy Friedl nevű ember. *Ebédre, vacsorára, sőt reggelire is, követet fogyaszt el nagy mennyiségben: kétszáz — háromszáz kavicsot* a legnagyobb könnyűséggel nyel-des el s még csak nem is csinál grimace-okat a kemény falatok mellé. De művés-zete e könnyűséggel még koránt sincs ki-merítve. Második fogásra *varróüket és gombostűket* nyel-des el. Az orvosok e furesa ételek tápláló értékéről bizonyára nem nyilatkoznakán elismeréssel, hanem a *tény* az, hogy Friedl úr e sajátságos táplálkozás mellett *egészen jól érzi magát.* — S hábár jőlehet hogy Friedl úr ezt nem is annyira „gourmandismusból” hanem inkább „mű-vészi bravourból” vagy kenyőrkoresetből teszi, mindenesetre elég érdekes a feljegyzésére, — már csak curiositásból is! — Szóval, mint látjuk, még a gastronomiában sincs lehetetlenség! *Az ember — bármily hihetetlennek hangozzék is az — mindent megesszik!* Hogy miként? és mikép? az már más kérdés. Minden nemzet, nép, a maga eteledét és konyháját diéséri legjobban. Hogy melyiknek van már most igazza? azon

vitatkozni nem csak bajos, hanem igazán hiába való időpazarlás volna, mert a latin rög' megmondta már, hogy „De gustibus non est disputandum!”
(Vége.)

Soproni levél.

Tekintetes lhász György urnak!
Budapest.

Kedves lhász ur!

Lassan haladunk de biztosan, ezzel azt akartam mondani, hogy még mostan, veszem az ügyet a kezembe, a napokban voltam Szombathelyen, és Körmenten, persze a tárgy nem folyt másról mint a magyarságról, és a Vendéglősök Lapjáról. Nagy reklám van itten csinálva a becses lapjának és ha nem csatlakozom, nagy kilátásom van sok előfőtőre, előre bocsátom, hogy ezért köszönetet sem akarok, mert ez *morális kötelessége* minden magyar embernek. Búszkék is vagyok arra, hogy ezelőtt 10 éve Székesfehérvárrt főpinczér egy derék és jó szakilapnak, a szerkesztője, tehát láthatjuk, hogy a pinczerek még nem az utolsó emberek Nem tudom, az a székesfehérvári pinczér miéle revelésbe részesült, a ki azt proponálta, hogy becses lapját takerékossági szempontból ki kell hagyni, nem ismerem az illetőt, de én kétségbe vonom először, hogy magyar ember, másodszor azt kell gondolnom, ha csakugyan magyar volna, akkor *hűdéses elmeavart állapotban* szenvedhet, az ilyen embert pedig az egyetlen ki kellene zárni. En nem sajnálók fardaságot, az olyan embertől, a ki azt megérdemi, mert az igazat meg valva, a mi fejlődés történt a mi szakmánkban azt csak is önnök köszönhetjük; itten tegnap elő is hoztam. Ha esetleg valamit használhat ebből a rosz írásból, de őszintén megírva becses lapja részére, sőt tetszése szerint, nevem alatt közölheti is.

Most pediglen egy kéréssem van, legyen szives *Morzsányi* diszmű kerekkedő urat megkérdezni, ha nem lenne-e hajlandó abból a „*Nyelvben él a nemzet!*” *jelvények* számára főkülzetet felállítani Sopronban? vagy bizományban átadna, még pedig minden három feléből még pediglen jelvény a gomblyukakban a fért méltúben és a női brostútkban, ha igen, sziveskedjen ezt neki bemandani. Van itten egy igen tekintélyes kis tőzsdé és vagyonos asszony, a nevét itten közlöm özv. Walter Katalin színház-utca 2. szám, mert itten sokan volnának, a kik vennék, sőt szeretném, ha már elseje előtt itt lenne, mert az illetőt kértem, hogy hozasson, de ő azt mondta, hogy ha bizományban küldenék neki, akkor elfogadja. Egyelőre elég volna összesen 50 darab, ha a kereskedő ur ezt elfogadja, a mi rá nézve előnyös, akkor kérem, sziveskedjen fenti czimen beküldetni 50 darabot, de kérem azt hozzá tétetni, hogy bizományban küldje, az illető urhölgy nagyon jó nem 50 darabért s ő ezerekig, a második kéréssem pedig az, mert én ezen házban lakom, és a napokban volt itten egy bécsi czég illatszerezrel és erővel akart itt berendezni egy bizományi illatszerez raktárt, már most gondolhatja én és bécsi, az nem lehet, kértém nagyon szépen az urhölgyet, hogy addig ne fogadja el, még én nem írok Budapestre, eszembe jutott, hogy van nekünk elég híres magyar czégünk *Müller J.* pipere és illatezik gyáros, mert a midőn engem ismer, már tudhatja, azt mondtam az urhölgynek, én megszerzem ezt neki mind magyar gyártmányból. Már most arra kérem tegye meg nekem ezt a szivességet, és ha

lehet, szorítsuk ki ezt a németet, sziveskedjen ezt Müller J. urral közölni, ha nem volna-e hajlandó egy igen jó forgalom bolbba Sopronban a színház mellett lakó özv. Walter Katalin urhölgygyel egy pipere és illatszerez bizományi raktárt állítani, ha igen, sziveskedjen ezt is neki megmondani, hogy a küldést csakis franko Sopronon, ez az egész a mit kérék öntől, mert ismerem önnök épugy jó hazafias érzelmét, mert a hol csak lehet szorítsuk ki a ki a czepfoszokot, és csak azon legyünk, hogy magyar gyártmány legyen. Kedves lhász ur, már talán fáradszom is e hosszú levelemmel, de ne haragudjon, ha megérjük a jó lstenőtől, ezt mind fogom pótolni 10 éves jubileám annál nagyobb fogok inni az egészűségére.

Most pediglen legyen az úr lsten áldása mindnyájunkal! Szívélyesen üdvözölöm

igaz hive
Breyer Lajos
főpinczér.

Lapszemle.

A „Sopron” című hazafias szellemben szerkesztett hírlap a következő sorokban emlékszik meg lapunkról:

— **Jubiláló újság.** A „Vendéglősök Lapja” f. é. szeptember 4-én ünnepli meg tíz éves fenállásának jubileumát. Nemcsak a vendéglős körökben érdeklődnek e jubileum iránt, de mindazon körökben, a melyek nyelvünk ápolására és terjesztésére hivatottak, most mind egyhangulag elősmerik, hogy a vendéglős magyar szaksajtót lhász György teremtette meg, ő emelte arra, a színvonalra, hogy még a külföld is osztatlan elősmeréssel adózik annak. Írók, politikusok, cultur-egyestületek mind üdvözölni kívánják a fenti napon a magyar nemzet ezt a derék napszamosát, a ki tollával mindenkor a magyarosodás terén annyit vitt keresztül, a mit ő előtte senki, ebben a megörögzött, az idegen elem felé kapkodó szakmban. Az ünnepeket egy arczkép lelepleztésével akarják az illetékes körök meglepni

Olvasóinkhoz.

Lapunk által ígert Almanachszerű 1894. évre szóló Naptár már munkában van, de közbe jött technikai akadályoknál fogva nem mint óhajtottuk szeptember 4-én lapunk jubileuma alkalmával, hanem később mindenesetre azonban még a karácsonyi ünnepek előtt fog megjelenni, hogy azt minden magyarországi vendéglős, kávéés, szállodás, korcsmáros karácsonyi ajándéku megkaphassa. Szellemi részét a legjobb nevű írók látják el s felkerjük vidéki író társainkat is, hogy közleményeinkkel a Naptár szellemi részét emelni sziveskedjenek. A kéziratokat lapunk szerkesztőségére, legkésőbb szeptember 20-ig kérjük beküldeni.
A Naptár szerkesztősége.

Különlék.

— **Szabadka** — a Bácskának e törsgyökéres jó városa, ugy a kulturális előhaladásban nemcsak lépést tart, hanem tulszárnyalni ts törekszik a többi hazai népes városokat, — valamint szellemi fejlődésében is mindenkor lépést tart az európai művelt városok szellemi fejlődésével, s mind inkább vonza magához a távol idegeneit, s nincs messze az idő, hogy Magyarország alsó részének gőcpontja Szabadka lesz. Ezt tudja is a város s éppen

azért első sorban gondoskodik az idegenek jó ellátásáról az által, hogy az Europa nagy városai mintájára fellállított vendéglőiben, szállódáiban, s kávéházaiban oly egynek veszt felbérlikül, akik úgy szakképzettség, mint előzettség által hódítják meg a náluk megforduló vendégeket. A legnagyobb örömmel s meglepődéssel constátjuk, személyesen eszközölt tapasztalataink alapján, hogy Szabadkának „Pesti szállóda” czimet viselő szállóda bérleje: *Merkovics* András szaktérlemű, magyar érzelmi, talpra esett bérleje; a vasuti vendéglőben *Lichnekkert* Károly méltó szaktársra az előbbinek, a Nemzeti szállóberleje *Fürst* J. és *Lichnekkert* András a „Bárány szállóda” legkevésbé sem maradnak előző két társaiak mögött; s e négy derék és Szabadka városának valóban diszére való szállódások szakismeretű s a közönség kényelmét szem előtt tartó törekvését nagyban előmozdítanak iparkodnak *Kurcz* Sámuel és *Tóth* Kálmán főpincérek a „Nemzeti szállóban” *Pavetich* Ignác a vasuti vendéglőben, kik mindannyian jó magyar fiuk, s méltók gazdáikkal együtt arra az elismerésre, a melyre a vendégek részéről mindenkor találkoznak. Mi mindig örvendünk, ha szaktársaink között olyanokat említhetünk fel, a kiket a közönség elismerése kísér működésükben, azért örvendünk a szabadkai elismeréseknek is.

— **A palicsi fürdő.** Mintha csak egy jótékony tündér varázs vesszejének bűvereje hitva volna életre, oly rohamosan épült, széppült és a modern igényeknek teljesen megfelelőleg fejlődött ki a Szabadka, — e derék bácskai város tulajdonát képező, — s a nevezett város közvetlen közelében fekvő palicsi fürdő, a hason nevű tópartján. Hazánknak három nevezetes tava: a *Balaton*, *Ferő* és *Palics* fordulnak elő hazai földrajzunkban; ezek közül a *Ferő* ma már egész jelentéktelenné vált, mert nagy részben kiszáradt, a *Balaton* balatony csak még a közel multban is oly szép neve s világra terjedő híre volt, a *Siófokon felállított s idegen kézen lévő fürdő által*, melynél az igazgatóság és a személyzet teljesen tekinteten kívül hagyja a magyar főnathatóságot s idegen terjeszkedés szolgálatában áll, mindinkább kezd vesztetni jelentőségéből, s így nem csoda, hogy a magyar közönség visszatartólal gondol a *balatoni Siófok fürdőjére s azt mindinkább elhagyja*. Annál örvedetesebb az a jelenség, hogy a haza legkisebb tava *Palics* emelkedik, *fürdő népszerűvé, keresetté lesz*; mit méltán meg is érdemel, nem csak a tó gyógyhatásánál fogva, melynek vize sok *dajban nyujt ádülést, javulást* s különösen a fővárosi gyermekeknél oly gyakran előforduló gyermek bajok: vérszegénység, angolbetegek s több eféle baj ellen a leghathatóság gyógyhely, s azért ezer és ezer felnőt mellett ugyanannyi, vagy mégegyszer annyi gyermek vendége van e fürdőnek, hanem azért is, mert Szabadka városa nem kímél semmi áldozatot, hogy e fürdőt modern fürdővé tegye; de főleg azért, mert az ott lévő felső és alsó vendéglők és kávéház bérleje *Csik* József, aki törzsgyökeres magyar ember, előzettség, szolgálatkészsége és jó konyhája, izléses étkei s haisztalisan tisztá italai által törekszik a most emelkedett fürdő hírnevét emelni; valóban mesés olcsóság, tisztaság, rend és kényelem található fel *Palicson*, s így nem is csodáljuk, hogy a siófoki, idegen emberektől kezelt fürdőt mindinkább több ember hagyja ott s siet *Palicsra*, ahol *Csik* magyar vendégzerelete busán pótolja a Siófokon kiállott szen-

vedéseiert! A derék magyar vendéglős társat *Gálffy* Dezsőt és e mellett a személyzetet is egy választotta meg, hogy az minden tekintetben szolgálakész, s a magyar ember minden igényeit kielégíteni legfőbb kötelességének ismeri, így *Winkler* és *Orthofer* főpincérek valamint *Virág* Józsefnek, a József főherczeg telepen élő, lapunk szerkesztője telek-szom-zójának a fia *Virág* Feri s a többi éthordók *Csiknek* a jobb kezei, a vendégek teljes elismerését érdemelték ki eddig is s hisszük, hogy derék magyar érzelmi főnökük vezetése mellett a jövőben is, mindenkor ki fogják azt érdemelni, s *Palics* már most is meglévő jó hírnevét csak emelni fogják ezentul is, ugy hogy a diszes vendéglőszoru, melyben ma is a többek között *Bobula* János országos képviselő, magas műveltségű családjával, *Hegyi* Aranka népszínművésztünk e ragyogó csillaga s több előkelő fővárosi család s lapunk szerkesztőjének a neje és Bácska összes előkelősége is *Palics* fürdőjét élvezi, — még több jeles és elit vendéget fog magába zárnai, amit *Palics* méltán meg is érdemel.

Az első magy. részvény szerződés Kőbányán f. évi augusztus hó 23-án az utjonnan berendezett sörházának megtekintésére társas kirándulást rendez, a melyre csakis a fővárosi szállódások és vendéglősök ipartársulatainak lagjai hivatalosak.

Indulás d. u. 4 órakor a városi gőzvasutól külön vonatán a népszínház közelében fekvő Flór-utcazi állomásától.

— **Érdekes könyv.** *Szauer* Sándor szaktársunk, a Debraczenben lévő „Bika” szállóda főpincére, egy érdekes és helypotló könyvet ad ki, e czim alatt: „*Éllap összeállító és ismertető kézi könyv.*” E mű, mely szakirodalmunkban nagyon érzett hiányt pótolni van hivatva, kétségkívül nagyot lendít a magyar vendéglős iparon, s azért csodálkozunk kell, hogy a derék mű szerzőjének eddig elé, mint értesülünk alig van 50—60 előfizetője, pedig szereztünk a műnek, egyetlen vendéglős és szállóda-üzletből sem volna szabad hiányoznia. Felhívjuk szaktársaink meleg érdeklődését e mű iránt, melyet a legjobb lelkiismerettel ajánlunk. Ára 1 frt. Kapható szerzőnél Debraczenben e hó 20-ig azon tul csak könyvúrási uton, s drágábban lesz megszerezhető.

— **Hamisított „tokaji” Németországban.** A braunschweigi közegészségügyi egyesület közelebb különféle vignetták alatt árult 60 féle u. n. „tokaji gyogybor”-t vizsgált meg. Az eredmény az, hogy a megvizsgált borok $\frac{5}{8}$ -a értéketlen konyvalék volt, míg $\frac{1}{8}$ -a valahogy megfelelt a kívánalmaknak, a mennyiben legalább egy kis valódi bor is volt bennük. A hivatalos jelentés szerint ezek a műtermékek, melyek „tisztá, orvosilag ajánlott tokaji gyogybor” elnevezés alatt igen nagy mennyiségben fogyasztatnak, abszolote nem érnek semmit és valóban nem tudható a közönség; a czukrot, vagy a — spirituszt. Egy 10—15 márkába kerülő $\frac{1}{2}$ literes üveg tokaji tényleges értéke 1—1 $\frac{1}{2}$ márká. Nem ártana némely kereskedésben, nálunk is utána nézni azoknak a nagy reclammal hirdetett „tokaji boroknak”.

A brassói pincézregylet már meg küldte *Szauer* Sándor által kibocsátott gyűjtő ívet, szép számmal aláírt előfizetőkkel együtt — de hát hol marad a többi hazai egylet?

Ulmann Károly a „Budapest városához” czimzett sörarsornok tulajdonosa, Debraczen-

ben, meghozatta a Mitroviczai tamburás zenekart mi által az üzlet nagylátogatottságnak örvend.

Lendlbauer Kálmán előnyösen ismert vendéglős a debreczeni „Korona” vigadó bérleje, kávéházat rendezett a sörarsornok mellett, melyet legközelebb nyit meg.

Dobó Sándor jó hírnevű főpincér, legutóbb a debreczeni nagyérdemi vigadó főpincézére megvette az „arany sas” kávéházat s a kornak megfelelően átalakítva e hó 29-én a Magyar testvérek zenekara közreműködésével, nagy s intelligens közönség részvételével megnyitotta. Sok szerencsét!

Debraczenben az „Angol királynó” szállóda gazdát cserél, amennyiben, az eddigi bérletől *Weis* Izidor úrtól megvette *Weinberger* a szatmári „Korona” szállóda bérleje. Az új tulajdonos jövő hó 1-én veszi át; étermet is szándékozik építtetni.

— **As 1849.** augusztus 2-án Debraczen mellett vivott csata emlékének 44-ik évfordulójának megünneplésében a debreczeni pincézregylet a disz zászló alatt testületileg vett részt.

— **A vendéglősök figyelmébe!** Lapuk olvasóinak becses figyelmét felhívjuk *Schubert* János Pál fővárosi hírneves képművész és műköszörző mestereknek jónak bizonyult saját gyártmányaira. *Schubert* János Pál ur, egyike ama törekvő fiatal iparosoknak, kik szakmájuk terén a magyar ipar dícsőségét állapították meg. Szaktársainknak tohát a legmelegebben ajánljuk nagy raktárát, mely Budapestre a granátos-utca 3. sz. alatt van. Mindenféle konyha és asztali kések a legjobb minőségben nála kaphatók a legolcsóbb árban. Ismerve e czág régi jó hírnevét, reméljük, hogy szaktársaink méltányoli fogják *Schubert* ur hazafias törekvéseit s megrendeléseikkel nem fognak késni a magyar késmű ipar eme tekintélyes megalapítóját elhalmozni, ezáltal az idegen külföldi kapzsi versenyt meggátolni.

NYILT-TÉR.

E rovat alatt közöltékert nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Krausz Dezső

legutóbb főpincér „Piski” vasuti vendéglőben felhívatik, miszerint jelenlegi tartózkodási helyét valamely azon közölje, mert különben nevének közrétetését fogja a hatóságunk kérélniezi.
Déva, 1893. július hó 7-én,

Reisfeld Hermann,
férfi szabó.

S z á l l o d a.

Gyöngyösön egy legjobb hírnevnek örövend, nagy területű, jó karban lévő berendezett szállóda, 8 vendégszobával, éterem, kávéház, kormsa, istállók a több mellékhelyiségekkel, a tulajdonos előrehaladott kora miatt kedvező feltételek mellett előad. Bővebbet a kiadóhivatal.

Eladó vendéglő-üzlet.

Kőbányán egy igen látogatott vendéglői üzlet tekepályával együtt eladó. Olcsó házbér. Bővebbet a „Vendéglősök orsz. közzétett intézete” (Budapest IV., zöldfa-utca 18. sz.) ad.

Eladó szállóda.

Nagyobb vidéki városokban lévő jóformalmu szállódai üzletek teljes berendezésükkel különösen áron eladók. Nevezett üzletek árai 6—7 és 8000 frt között változnak. Bővebbet a „Vendéglősök orsz. közzétett intézete”, Budapest IV., zöldfa-utca 18. sz. alatt) nyujt.

9949. szám.

1893.

Bérlet hirdetemény.

1. **Szolnok város közönsége bérbeadja** a tulajdonát képező

a régi királyi törvényszéki épületet

1893. évi okt. 1-től számítandó 10, egymást követő évre. 1903. szept. 30-ig nyilvános árverésen,

2. Az évi bér **3000 frt kikiáltási árban** alapittatik meg, mely évnegyedenként előre fizetendő a városi közpénztárba.

3. Bérelő, amennyiben **szállodának kívánja átalakítani**; köteles átalakítást és javítási célból az átvételtől számított 9 hó alatt **10,000 frtot, befektetni**. Az átalakítási és javítási tervezetet a költségvetéssel együtt tartozik előzetesen bemutatni a **városi tanácsnak, mely a jóváhagyást és beépítési ellenőrzést fentartja**. Köteles a tervezetet akkép készíttetni, hogy az épület állaga ne veszélyeztessék.

4. A bérlet leteltével a beruházási összegekre bérelő igényt nem tarthat, e czímen a **várostól mit sem követelhet**, hanem az összes beépítések és beruházások a város tulajdonába, minden kárpótlás nélkül mennek által.

5. A bérletből származó összes adókat, tűzbiztosítási díjakat, úgy az épület adóját is bérelő tartozik viselni.

6. A bérlet másra, csak a városi képviselőtestület beleegyezésével ruházható át és pedig **csakis 10,000 frt befektetése után**.

7. A bérlettel járó százalék, bélyeg, szerződési és egyéb költségeket bérbevevő köteles fizetni.

8. Az épület tisztántartása bérelő kötelessége és pedig úgy a belső, mint a külső tisztogatás is.

9. Netaláni per esetére kikötöttek, a sommás szóbeli eljárás és pedig a **szolnoki kir. járás-bíróság illetősége mindkét félre**.

10. Akkor, midőn az átalakítás megtörtént, a 10,000 frt beruházottat, **az épületről egy leltár vétetik fel**, melynek megfelelőleg tartozik bérelő a bérlet lejártával a bérlemény tárgyát visszabocsájtani teljesen jó karban.

11. Ha bérelő a feltételeket pontosan meg nem tartaná, vagy ha a bérleti összeget **pontosan nem fizetné**, joga lesz a bérbeadó városi közönségnek a bérleti viszonyt minden bírói beavatkozás nélkül azonnal megszüntetnek tekinteni s a bérelő által birt épületet akár magán úton, akár nyilvános árverés útján bérelő kára és veszélyére, **másnak újból bérbeadni**, s ez esetben bérelő a netáni többlethez és általa tett **beruházásokhoz igényt nem tarthat**.

12. A kötendő szerződés bérelőre azonnal, a város közönségére nézve pedig csakis a törvényhatóság jóváhagyása után válik kötelezővé.

13. **Minden árverező tartozik az árverés megkezdése előtt 1500 frt. bánatpénzt letenni**, mely neki csakis a **10,000 frt beruházás megtörténte után fog kiadatni**.

14. Ha bérelő **nős**, a szerződést neje is köteles aláírni.

15. Az árverés **folyó évi aug. hó 19-én délelőtti 10 órakor** a városi tanács által, a város tanácsstermében fog megtartatni.

16. Az árverésen megfelelő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadtnak.

Kelt **Szolnok város képviselőtestületének 1893. évi július hó 19-én tartott üléséből**.

Kludik Gyula

polgármester.

FŐHERCEGI SZT.-MARGITSZIGETI FELÜGYELŐSÉG.

✿ Szt.-Margitszigeti üdítővíz ✿

Ez a szénsavval dúsan ellátott

— ásványvíz —

a legkiválóbb és legolesőbb bakterientes

aszтали viz és egészség ápoló ital.

Kitűnő eredménnyel használtatik: **Köszvény-, gyomor- és bélbajoknál, garat-, gége-, tüdő- és hólyaghurutnál.**

Kapható: leg több gyógyszerárban, ásványvíz-, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Főraktár: WERNER ADOLF-nál
(FRUM ISTVÁN UTÓDA)

Budapest, II., Batthyány-utca 3. sz.

TELEFON 90-97.

Á R A K:

1 literes üveg 20, az üres üvegért 10 kr. vszfizetés

¹/₂ liter 15, ¹/₃ liter 915 üveg á 1 liter, vagy 25 üveg á ¹/₂ liter bérmentesen házhoz szállítatik.

Ismételadók engedélyben részesülnek.

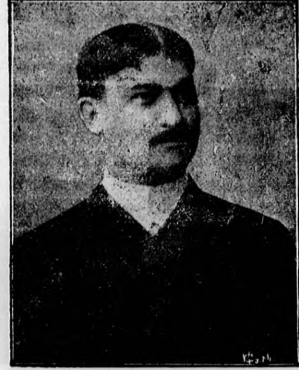
Főhercegi Szt.-Margitszigeti felügyelőség.

KOCH KORNÉL vendéglői

 Budapest V., Sétatér utca, a „Zöld vadász“-hoz
 Budapest VII., Vas-utca 11. sz. a „3 Mikadó“-hoz.

A legszebb kerthelyiség!

Naponta katona- és cigányzene.

Naponta katona- és cigányzene.

A legszebb kerthelyiség!

Társas ebédre és mulatságokra alkalmas hely.

Kösziklából fakadó kristálytisza VEGHLESI

„VERA“ FORRÁS

Hazánk igen kedvelt szénsavdús savanyúvíze.

Hathatós szer az emésztési zavaroknál.

Borral vegyítve kellemes, savanykás ízű és tiszta üdítő-italt képez

a bort nem festi

a miért a nagyérdemű közönség **fröccs** gyanánt nagyon kedveli, s e végből a vendéglős urak igen felkarolták
Legújabb orvosi bizonylat a VERA FORRÁS-ról

 A veghlesi „VERA“-forrás vizét, úgy a nyilvános gyermek-gyógyintézetekben, mint a magán-gyakorlatomban: az emésztési és légzési szervek, nemkülömben a vizeleti bántalmak, úgyszintén az angorkor és vérszegénységben szenvedő gyermekeknek évek óta sikerrel használok. Általában a gyermekek e vizet szívesen iszadják s minthogy az anyagcserét éleníti, s így a szervezetet erősíti, azt nemcsak beteg, de egészséges gyermekeknek és amennyiben, mint tisztán forrásvíz a trachyt-sziklából nyertetik; tiszta ivóvíz hiányában, vagy járvány alatt rendes használatra különösen ajánlom. Budapest. 1893. március hó 25-én. **Dr. Kövér Kálmán** gyermek-gyógyász.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben. — Főraktár:

VII., Erzsébet-körut 56.

VENDÉGLŐI ÜZLET ÁTTELJEZÉS!

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy Budapest a Királyi Pál-utca 2. szám alatt levő

vendéglői helyiségemet

 VII., kerület, a **Garay-tér 9. szám. helyeztem át.** Jó italok és ételekről gondoskodni fogok.

Tömeges látogatást kér:

Mestery Mihály, vendéglős.

Kecske-mét forgalmi központján épülő szálloda kávéházzal, vendéglővel bérbeadandó.

Ajánlatok „szálloda“ cím alatt

FISCHER J. D.

hirdetési irodájához.

Budapest, Zeibáro-utca 9. sz.

Sörtelepeket

 ohajt felállítani az orsz. minden nagyobb városában egyik hazai hírneves sörfőződének. Erre pályázók forduljanak **Dratsay Lajos** úrhoz Aradon.

SZEMÁNYI FERENCZ

Pécs-Baranyavármegye törvényszéki legbejegyzett borászati irodája.

Van szerencsém a nagy közönségnek becses tudomására adni, miszerint borászati irodánkban több ezerekre menő hektoliter különféle borok vannak újra maguktól a termelőktől eladásra bejelentve 93 pinczéből. Ezen eladásra szánt borok a termelők pinczében mind megvizsgáltattak (borászati uton) és azok tiszta, jó és természetes boroknak ismertettek.

Borászati irodánknak nem létezőn más célja, minthogy a nagy fogyasztó közönség ez uton szerezhessen be magának magától a termelőtől borszükségeit, valamint biztosítant óhajtuk (a világ előtt) baranyamegyei és pécsi termései boraink jó hírnevét és még, hogy a nagy fogyasztó közönség ez uton juthasson igazán tiszta, jó, természetes, olcsó és hamisítlan borokhoz. Igaz feladatunk nehéz! Különösen a mostani viszonyok közepett, de kitartásunk és páratlan odaadó kiszolgáltatásunk következtében már is bámulatos eredményt ért el borászati irodánk, mert a nagy fogyasztó közönség országsszerint ez általunk jól felgottat közös érdekű intézményünket támogatásával olyannyira magáénak ismerte, miszerint borászati intézményünk erkölcsi oldala is elismertetett.

Az eladásra bejelentett borok részletezve a következők:

1. Baranya délvideki fehér asztali borok hektónként 18, 20, 22 forintig. — 2. Baranya délnyugati vidéki fehér asztali borok hektónként 17, 20 frtig. — 3. Pécsi termései finom jó fehér asztali borok hektónként 24, 26, 28 frtig. — 4. Pécsi fajborok, peeseny borok, valamint szentmihályi, szilvási 1879. évtől 1886. évi termései hektónként 30, 36, 40, 42 frtig. — 5. Jó minőségű siller borok hektónként 15, 16, 18, 20 frtig. — 6. Villányi és ezen heglánczból származó vörös borok hektónként 18, 20, 22, 24, 26, 28 forintig. — 7. Régi villányi, kövesdi kitünőségek vöröborokban hektónként 30, 36, 40, 45 frtig. Végül megemlítjük, miszerint vidékünkön igen jó és finom törköny és szilvapálinka is kapható a termelőktől nagyobb mennyiségben és kicsinyben; nagyban törköly-pálinka hektónként 40 frtért, szilvapálinka pedig hektónként 60 frtért. Az eladás kicsinyben és nagyban a világ bármely részére is eszközöltetik kívánatra, a borok elküldéséhez hordókat is adunk, melyek olcsón számíttatnak és a mélyeket esetleg a fölzámitott árban bérmentve vissza is fogadjuk.

Megrendelések, úgy minden egyéb levelezések a borászati irodához: *Pécsett, gyár-utca 9. szám, Szemányi Ferenczhez* intézendők. A megrendelt borok az iroda által legszigorúbb ellenőrzés mellett küldetnek el a megrendelőnek utánvét mellett. Ezek után kérjük a nagyon tisztelt borfogyasztó közönséget, közös érdekű lelkiismeretes, tiszta és a maga nemében páratlan intézményünket becses támogatásával megajándékozni, valamint egész bizalommal felénk fordulni sziveskednének

Teljes tisztelettel **Szemányi Ferencz**, borász.

Bérelti hirdetmény.

„Az Európa szálloda Kassán“

mint I-ső rangu, a legmagasabb igényeknek megfelelő, fényes újbereendezési jelenleg házilag kezelt szálloda, szakavatott, megbízható vállalkozóknak hosszabb évsorra minden üzleti felszereléssel **azonnal** adatik bérlébe.

A szálloda a vasúti indóháztól a gyönyörű Széchenyi parkon keresztül vezet 2 percznyi sétálásvolságra, a Malom- és Barkóczy-utca sarkán fekszik, a honnan a város közepe (nagytemplomtér) 2 percznyi sétával elérhető.

Gyönyörű és egészséges fekvése miatt — közvetlen a Széchenyi városi-park mellett az Európa szálloda fényesen berendezett 40 szobával, szép étterem és világos elegáns kávéházi helyiségeivel a t. ez. utazóközönségnek nem csak kellemes, esendés otthon, de minden csak kívánható kényelmet is nyújt.

Bérelti feltételek a vállalkozóknak igen kedvezőek; tudatom azonban, hogy csakis teljesen megbízható szakértő és adósságment vállalkozókkal értekeztek, — a kik legalább 10,000 ft tulajdon készpénztöket kimutathatnak. Csakis olyan vállalkozók hivatnak fel, hogy forduljanak mielőbb a szállodatulajdonosnak alólirt megbizottjához.

Demeter Titus,

h. ügyvéd.

Kassán

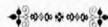
Forgács-utca 8. sz.

Borszéki borviz

a continens legjobb és leghirebb természetes szénsavdus

savanyuvize

Borral keverve a legkellemesebb üdítő ital, a borszinét nem változtatja.

Kapható minden füszerkereskedésben.

Vezérügynökség:

KOVÁCS ÉS MEZEY

thea és rum nagykereskedők,

Budapestben, Kerepesi-ut 6-ik szám.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, főleg kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megövi a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a főlít kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatásu alkotrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizsek, mint a **seltersi, gleicherbergi, tüdőbajokban**, különösen **tüdővérsek**nél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfbán** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: **dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kéty, dr. Barbás**; Bécsben: **dr. Bamberger, dr. Duschek**, stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és hughyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult a **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

cs. és k. és szerb
k. udv. ásványvíz-
szállítónál,
Budapest.

Ügyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Legfinomabb kivitelű

Palaczk söröket

csakis a **Dréher-féle sör-főzdeből** szállit szilárd és pontos eszközlés mellett

Karner Samu

sörszállító.

Pinczék s töltöraktár **Kőbányán, Budapest mellett.**

Árjegyzékek kívánatra bérmentve.

Egy söresarnok

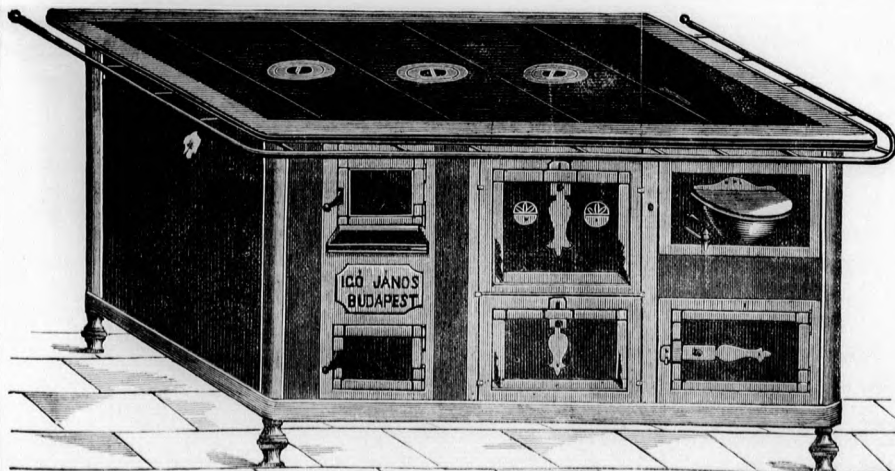
és étterem elegánsul berendezve nagy **kert-helyiséggel**, igen nagy forgalmu utcában biztos jövedelem mellett **Olesó áron** más vállalat miatt **azonnal eladó**. Bővebbet a kiadóhivatalban.

IGÓ JÁNOS

BUDAPEST, VIII-ik kerület,

Hunyadi-utca 41-ik szám.
(saját házában.)

épület és műlakatos, takaréktűzhely készítő.

a vendéglősök, kávéosok magánházak számára raktáron tart és készít minden alaku legjobb

takarék-tűzhelyeket.

Mintarajzokkal ellátott árjegyzéket kívánatra ingyen küldetnek.

Gróf Andrássy Géza
parnói uradalmából
GERBER ULRICH
SAJTGYÁROS
Tussa-Ujfalu, u. p. Parnó
(Zemplénmegye).

szétküld bérmentve bármelyik postaaállomásra utánvét mellett **1-söröndü magyar ementhali sajt**, 5 kgros posta-csomag 4 firt 70 krért. **1-söröndü magyar félementhalisajt** 5 kgros postacsomag 4 firt 10 krért. **1-söröndü magyar groji sajt** 5 kgros postacsomag 3 firt 70 krért. **1-söröndü magyar trappista sajt** 1—1½ kilós kerekében, 5 kgros postacsomag 3 firt 70 krért. — Nagyban **vevőknek megfelelő árengedmény.**

Sürgőnyezim: „Gerber, Parnó“.

Eladó vendéglői és kávéházi üzletek.

A „Vendéglősök országos közvetítő intézeté”-nél (Budapest, IV., Zöldfa-utca 18. sz.) számos szállodai, vendéglői és kávéházi üzlet van **eladásra** bejelentve, mely körülmenyre a venni szándékozók becses figyelmét tisztelettel felhívom.

Ihász György,
a vendéglősök orsz. közv. int.
tulajdonosa.

Vendéglő és kávéház eladó.

Alólírott közhírré teszem miszerint **Tordán** Fő-téren lévő üzlet helyiségemet egész újonan egy emeletre építettem és pedig az emelet egy nagy **Étterem**, egy nagy **Tánczterem**, **10 vendég szoba**, egy nagy **Kávéház**, egy Sörcsarnok, egy nagy istálló, egy jégverem, nagy kuttal, az összes berendezések ugy szinte 3 kocsi, egy új omnibus és lovakal együtt október hó 1-től eladom esetleg még hamarabb.

Értekezni e lapok szerkesztőségénél
Özv. Losonczy Józsefné.

Eladó fürdőhelyiség.

Egy csinos vidéki városban levő **vendéglői** üzlettel egybekötött **fürdőhelyiség**, mely szép fekvésű parkkal van körülvéve, jutányos áron eladó. A fürdőüzletre csak oly szakképzett **vendéglős** reflektálhat, ki 3—5000 forinttal rendelkezik. Bővebb felvilágosítást a „Vendéglősök Lapja” kiadóhivatala nyújt.

Legjobb védőszer járványos betegségek ellen!

Előmozdítja az emésztést, köhögési ingert enyhíti

Olesó árak.
Beírások ingyen.

Főraktár: Budapest, V. ker. Lipót-körút 21. sz.
Igazgatóság: Bad RADEIN, Styria.

Eladó zenélő óra.

A budapesti kerepesi-úti „**Debreczen városá**”-hoz címzett vendéglőben levő **zenélő óra**hoz teljesen hasonló, jókarban levő **zenélő óra** jutányos áron eladó. Vendéglős urak nálam megtekinthetik.

Horváth István,
hangszerkészítő,
Budapest, VII., Erzsébet-körút 2.

Eladó kávéházak.

Gyönyörű nagy **kávéház-helyiség** Budapest legélénkebb forgalmu útján legjobb feltételek mellett 1894. **bérbeadandó.** — Továbbá egy igen jó kávéház betegség miatt átadó. — Levélbeli kérdések kéretnek: **Buttula Antal**, „Unio” kávéház, VII., dohány-utca 56. szám alatt.

Huber József

esztergályos-mester

VIII. k., Népszínház-utca 18.

Kávéház és vendéglős

urak figyelmébe ajánlom nagy választéku raktárom

mat mindennemű **átszó- és dohányzó** szerekben, egymint **sakk, dominó, dákók, újságtartók, dákóbőrök és kitünő billard- és kuglizó-golyók. Gyertyánfa- és somfalábakat** a legolcsóbb árak mellett szállítom.

Tajték- és borostyán-pipák és szipkák legjobb minőségben.

Használt **billard-golyókat** legnagyobb árak mellett fizetesként elfogadok. Képes **árjegyzékek** bérmentve küldetnek.

IHÁSZ GYÖRGY

Budapest, IV. ker.

zöldfa-utca 18.

Hatóságilag engedélyezett és
1000 frt. óvadékkal
ellátott

„Vendéglősök országos

KÖZVETITŐ

INTÉZETE.

Elhelyez szállodai,
vendéglői
és kávéházi
személyzetet.

Közvetít üzleteladások
kat és vételeket.

